

שפכה לו. מהו שפכה לו. כמה דאת אמר (אסתר ז) וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְחָה, שְׂכִיף מְרוּגְזִיהָ.

דְּבַר אַחֵר. שְׂכִיף מְרוּגְזִיהָ, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (במדבר יא) וְאִם כָּכָה אֶת עוֹשֶׂה לִּי הֲרַגְנִי נָא הָרוּג. דָּא הוּא דִּינָא דִּינָא. אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֱלֹהִיו, רַחֲמֵי דְרַחֲמֵי.

דְּבַר אַחֵר, שְׂפָכָה, שְׂמָא דְכֻלִּיל כָּל שְׂמֵהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְעַבֵּר רוּגְזִיהָ, וְאֵנַח בֵּיהּ לְזַעִיר אֲנָפִין, וּמְעַבִּיר עַל כָּל אֵינוֹן דְּלִבְר.

דְּתַנָּא, אֲרַחָא, עֲלָאָה דְדִיקְנָא קְדִישָׁא, (עֲלָאָה עֲתִיקָא דְעֲתִיקָי) דְאִיהוּ נְחִית (פְּרִיקְנִיה) תְּחוֹת נוֹקְבֵי דְחוּטְמָא דְעֲתִיקָי. וְהֵאֵי אֲרַחָא דְלִתְתָא. שְׂקִילָן אֵינוֹן בְּכֻלָּא. דָּא (דף קל"ג ע"ב) לְעִילָא, וְדָא לִתְתָא. לְעִילָא, עוֹבֵר עַל פְּשַׁע. לִתְתָא, לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ. וְתַנִּינָן, לֹא הִחְזִיק: דְלֹא אֵית אֲתֵר לְמִיתֵב. כְּמָה דְלְעִילָא יְהִיב אֲתֵרָא לְאַעְבְּרָא. כִּן לִתְתָא, יְהִיב אֲתֵר לְאַעְבְּרָא.

תָּנָא, בְּכָל אֲתֵר דְבִהֵאֵי עֲתִיקָא טְמִירָא דְכֻלָּא אֲרַחָא אֲתַגְלִיָּיא, טֵב לְכֻלְהוּ דְלִתְתָא, דְהָא אֲתַחְזִי עֵיטָא לְמְעַבֵּד טֵב לְכֻלָּא. מָאן דְסֵתִים וְלֹא אֲתַגְלִיָּיא, לִית עֵיטָא, וְלִית מָאן דִּיֵּדַע לִיהָ, אֲלֹא הוּא בְלַחֲוֹדוּי. כְּמָה דְעַדָּן עֲלָאָה, לִית דִּיֵּדַע לִיהָ אֲלֹא הוּא עֲתִיקָא דְעֲתִיקָי. וְעַל הָאֵי כְתִיב, (תהלים צב) מַה גָּדְלוֹ מְעֻשָׂיו יְיָ מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתָיו. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן יִתְתַקְנוּן עוֹבְדֵי לְעֻלְמָא דְאֵתִי מַעַם עֲתִיקָא דְעֲתִיקָין.

תְּקוּנָא שְׁתִיתָאָה. מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא וְסֻלִיק מְלַרְע לְעִילָא, וְחֲפֵי תְקוּבָתָא דְבוֹסְמָא טָבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא דְלְעִילָא. וְנְחִית שְׁעָרָא (דְרִישָׁא) לְרִישָׁא דְפִתְחָא דְאֲרַחָא תְתָאָה דְפּוּמָא.

קוּם רַבִּי יִיסָא וְאַתְקִין תְּקוּנָא דָּא. קָם רַבִּי יִיסָא, פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה נד) וְחֲסָדִי מֵאֲתֵר לֹא יָמוּשׁ, וְכְתִיב (ישעיה נד) וּבְחֻסְדִּי עוֹלָם רַחֲמֵתִיךָ, הֲגִי קִרְאֵי קְשִׁיין אֶהְדִּי.

וְרָא אֲקָשׁוּ, דְתַנִּינָן, אֵית חֻסְדִּי וְאֵית חֻסְדִּי. אֵית חֻסְדִּי דְלִגּוֹ, וְאֵית חֻסְדִּי דְלִבְר. חֻסְדִּי דְלִגּוֹ, הָא דְאֲמָרָן דְעֲתִיקָא דְעֲתִיקָין, וְהוּא סֵתִים בְּסֻטְרָא דָּא דְדִיקְנָא, דְאֲקָרִי פֶּאֶת הַזָּקֵן. וְלֹא בְעֵי בַר נֶשׁ לְחַבְלָא הָאֵי סֻטְרָא, מְשׁוּם הָאֵי חֻסְדִּי דְלִגּוֹ דְעֲתִיק יוֹמִין. וּבְגִין כֵּן, בְּכַהֵן דְלִתְתָא כְתִיב בֵּיהּ, (ויקרא כא) לֹא יִקְרַחַה קְרַחַה בְּרֵאשֶׁם וּפֶאֶת זָקְנָם לֹא יִגְלַחוּ. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְלֹא לְחַבְלָא אֲוִרְחוּי דְחֻסְדִּי דְעֲתִיקָא, דְכַהֵן מִסֻטְרָא דָּא קָא אֲתִי. וְתָנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסֻטְרָא, בְּכֻלָּא אֲצֻטְרִיךְ חֻסְדִּי לְאַתְרַבְּאָה וְלִמְבַנֵּי, וְלֹא לְקֻטְעָא לִיהָ, וְלֹא אֲשַׁתְּצִי מְעֻלְמָא. וְהֵאֵי דְכְתִיב וְחֲסָדִי מֵאֲתֵר לֹא יָמוּשׁ, חֻסְדִּי דְעֲתִיק יוֹמִין. וּבְחֻסְדִּי עוֹלָם, חֻסְדִּי דְאֲקָרִי חֻסְדִּי עוֹלָם, וְהֵאֵי

הוא אחרא דזעיר אנפין, דכתיב, (תהלים פט) אמרתי עולם חסד יבנה. וְהָאִי חֶסֶד דַּעֲתִיק דַּעֲתִיקִין, הוא חסד דקשוט. וְחֶסֶד דַּקְשׁוּט לָאוּ בְּחַיֵּי גּוּפָא אַתְמָר, אֵלָא בְּחַיֵּי דְנִשְׁמָתָא. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב, (מִיכָה ז) כִּי חִפְזָן חֶסֶד הוּא. דָּא הוּא תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא דְדִיקְנָא יִקְרָא, דַּעֲתִיק דַּעֲתִיקִי. תְּקוּנָא שְׂבִיעָא. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאַתְחִזֵּן תְּרִין תְּפּוּחִין בְּתַקְרוּבְתָּא דְבוּסְמָא, שְׁפִירָן וְיָאן לְמַחְזֵי.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר וְגו'. מַה תְּפּוּחַ זֶה כָּלִיל בְּתַלְתַּת גְּוּוּנֵי, כֶּף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תְּרִין תְּפּוּחִין כָּלִיל שִׁיתָא גְּוּוּנֵי, וְתְרִין תְּפּוּחִין אֵלִין, דְּאִינוּן תְּקוּנָא שְׂבִיעָא, אִינוּן כָּלְלָא דְכָל שִׁיתָא תְּקוּנֵין דְּאִמְנָא. וּבְגִינְהוֹן אַתְקִיָּים (מְשָׁלִי טז) בְּאוּר פְּנֵי מְלָךְ חַיִּים.

וְהָאִנָּא, מְהֵנִי תְּפּוּחִין נְפָקִין חַיִּין לְעֵלְמָא, וּמְחַזֵּיין חִידוּ לְזַעִיר אַפִּין. כְּתִיב (בְּמִדְבָר ו) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַיךְ. וְכְתִיב (מְשָׁלִי טז) בְּאוּר פְּנֵי מְלָךְ חַיִּים. בְּאוּר פְּנֵי מְלָךְ אֵלִין אִינוּן תְּרִין תְּפּוּחִין דְּתַקְרוּבְתָּא דְבוּסְמָא דְאִמְנָא. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַיךְ, פָּנִים דְלָבַר, דְּכַד נְהֵרִין מִתְבְּרָךְ עֵלְמָא. וְהָאִנָּא, כָּל זְמַן דְּהֵנִי בּוֹצִינֵי דְלָבַר נְהִירִין, כָּל עֵלְמָא מִתְבְּרָךְ, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח רּוּגְזָא בְּעֵלְמָא. וּמָה אִי הֵנִי דְלָבַר כֶּף. תְּרִין תְּפּוּחִין דְּנְהִירִין תְּדִירָא, דְּחֻדָּאן תְּדִירָא עַל אַחַת כְּפָה וְכַמָּה.

תְּנָא, כַּד אַתְגַּלְיִין תְּרִין תְּפּוּחִין אֵלִין, אַתְחִזֵּי זַעִיר אַפִּין בְּחֻדְוֹתָא. וְכָל אִינוּן בּוֹצִינֵין דְּלִתְתָּא, בְּחֻדְוֹתָא. וְכָל אִינוּן דְּלִתְתָּא, נְהִירִין, וְכָל עֵלְמִין חֻדָּאן, וְשְׁלִימִין מִכָּל שְׁלִימוּתָא. וְכָלָא חֻדָּאן וְנְהִירִין. וְכָל טִיבוּ לֹא פְּסִיק. כְּלָהוּ אַתְמַלְיִין בְּשַׁעֲתָא חֻדָּא, כְּלָהוּ חֻדָּאן בְּשַׁעֲתָא חֻדָּא. תָּא חֲזִי, פָּנִים דְלָבַר, אִית זְמַן דְּנְהִירִין, וְאִית זְמַן דְּלֹא נְהִירִין. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב, יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַיךְ. (תהלים טז) יָאֵר פָּנָיו אֶתְנֹו סֵלָה. מְכָלֵל דְּלֹא הוּי תְּדִירָא. אֵלָא כַּד אַתְגַּלְיִין תְּפּוּחִין דְּלַעִילָא.

תָּאִנָּא, אֵלִין תְּפּוּחִין דְּסְתִימִין, נְהִירִין וְחֻדְוִין תְּדִירָא. וּמְנַהֵן נְהִירִין לְתַלְתַּת מְאָה וְשִׁבְעֵין עֵיבָר. וְכָל שִׁיתָא תְּקוּנֵין קְדָמָאִין דְּבְדִיקְנָא בִּיהַ פְּלִילָן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִיכָה ז) יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ. יָשׁוּב, מְכָלֵל דְּזְמַנִּין טְמִירִין, וְזְמַנִּין אַתְגַּלְיִין. הָכָא, הוּא יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ. וּבְהָאִי דְלִתְתָּא, הוּא וְאַמָּת. דָּא הוּא תְּקוּנָא (דְּתַקְוָה ד' ע"ב) שְׂבִיעָא, דְּכָלִיל שִׁיתָא, בְּתְרִין תְּפּוּחִין דְּבַעֲתִיקָא דַּעֲתִיקִין.

תְּקוּנָא תְּמִינָא. נְפִיק חַד חוּטָא דְשַׁעֲרֵי סוּחְרַנְיָה דְדִיקְנָא, וְתַלְיִין בְּשַׁקּוּלָא עַד טְבוּרָא. קוּם אֲלַעְזָר בְּרִי, אַתְקִין תְּקוּנָא דָּא.

קם רבי אלעזר (בריה), פתח ואמר, הפל תלוי במזל, ואפילו ספר תורה שפיהיכל. מלה דא אוקימנא בספרא דצניעותא, והכא אית לאסתפלא, וכי הפל תלוי במזל, ותנינן, ספר תורה קדש, ונרתקו קדש, וההיכל קדש. וכתיב (ישעיה ו) וקרא זה אל זה ואמר קדש קדש קדש, הא תלת אינון. וספר תורה. לקבליהון, נרתקו קדש, וההיכל קדש, והוא קדש. והתורה נתנה בשלש קדושות. בשלש מעלות, בימים שלשה, שכינה בשלש, לוחות וארון והיכל בספר תורה תליא, ואיהו תליא במזל, וכתיב (ירמיה י) ומאותות השמים אל תחתו. מאן דאיהו בקדושות הללו להוי תליא במזלא.

אמא הכי אוקימנא בספרא דצניעותא, האי חוטא נקירא קדישא, דכל שיערי דדיקנא תליין ביה, אתקרי מזל. מאי טעמא. משום דכל קדשי קודשין דקודשין, בהאי מזלא תליין. וספר תורה, אף על גב דאיהו קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעיל להיכל. פיון דעיל להיכל, אתקרי קדוש בעשר קדושות. פגוונא דלעילא דלא אתקרי היכל, אלא כד אתחברן עשר קדושות. ותאנא, הפל תלוי במזל, דאיהו האי חוטא נקירא קדישא, דכל שיערין תליין ביה.

אמאי אקרי מזל. משום דמניה תליין מזלי, ומזלי מניה עלאין ותתאין. ובגין כך איהי תלייא. וביה תליין כל מלי דעלמא עלאין ותתאין. ואפילו ספר תורה שפיהיכל, דמתעטר בעשר קדושות, לא נפיק מפלליה עם שאר קדושין וכלהו תליין בהאי. ומאן דחמי להאי תקוונא, אתפכשן חוביהון מקמיה ומתפפיין, הדא הוא דכתיב, (מכה ז) יכבוש עונותינו. אמר ליה רבי שמעון, בריה ברי לקודשא דקדישין, עתיק מפלא.

תקוונא תשיעאה. מתערבין שיערי עם אינון שיערי דתליין, ולא נפקין דא מן דא. קום רבי אבא, קם רבי אבא ואמר, אלין (אינון) שיערי דמתערבין עם אינון דתליין, אקרון מצולות ים. משום דנפקי ממותרי מוחא, ומהאי אתרא רמיו, פל מארי דתבעין חובי דבני נשא ומתפפיין. אמר רבי שמעון, בריה בריה תהא לעתיק יומין.

תקוונא עשיראה. נחתין שיערי תחות דיקנא, וחתין בגרונא תחות דיקנא. קום רבי יהודה. קם רבי יהודה פתח ואמר, (ישעיה ב) וכאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יי וגו'. מפני פחד יי, הא אתידע דמאן דאיהו לבר, פחד יי אתקרי. ומהדר גאונו, אינון שיערי דתחות דיקנא, ואתקרון הדר גאונו, תרי. תקוונא עשיראה, (מכה ז) תתן אמת ליעקב. וחד סר, דלא נפקי נימא מן נימא, חסד לאברהם.

תקונא דתריסר. דלא תליין שערי על פומא, ופומא אתפני מפל סטרין,
ויאין שערי סחור סחור ליה, בגין דלא אשתכח טרחותא, כמה
דאצטריף.

מרחותא במאי קא מיירי. דינא. באתר (נ"א בתר) דינא טרחותא אשתכח.
וכי שערי דדיקנא טרחא אינון, או דינא אינון, והא כלא רחמי
אתחזון. אלא דלא אתטרח בישובא (ס"א בנשובא) דרוחא דזעיר אפין.

דתאנא מהאי פומא קדישא עלאה, קדש קדשים, נשבא רוחא. מאי
רוחא. רוחא דאיתרק (ס"א דאתרק) ביה, דמתלבש ביה (נ"א דאתקון
ומתלבש ביה) זעיר אפין. ומהאי רוחא מתלבשין כל אינון דלתתא. וכד ההוא
רוחא נפיק, אתפרש לתלתין ושבעה אלף עיבר. ואתפשט (ס"א ואתפרשא) כל
חד בלחודוי לאתריה, וכל מאן דאתחזי לאתלבשא מניה אתלבש. ועל
דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא, משום דרוחיה נפיק, ולא בעי
מלה אחרא לאתערבא ביה, ולקרבא בהדיה.

ודא הוא טמירותא דכלא, דלא אתדבק לא לעילא ולא לתתא. והוא
סתים בסתימא דסתימין דלא אתידע. (דקל"ד ע"ב) דא הוא דלא אתתקון,
ולא הוה ביה תקונא. ובגין כן, רוח דנפיק לבר (ס"א דנפיק מהחור דלבר),
ומתלבשין ביה נביאי מהימני, אתקרי פה יי. אבל בהאי עתיקא דעתיקין
לא אתפרש. ולית מאן דידע רוחיה בר איהו. ובגין כן שערוי שקולין
סוחרנא דפומא, ופומא אתפני מפל סטרוי.

ובהאי אתרחיצו אבהתנא, לאתלבשא בהאי רוחא, דמתפשט לכמה
עיברין, באתר דכל שערי שקולין בסוחרנוי. (הדא הוא דכתיב, מיכה ז) אשר
נשבעת לאבותינו). ודא הוא תקונא קדישא עלאה דתריסר. דמפאן אשתלשלו
תריסר תחומין לעילא. תריסר תחומין לתתא. תריסר תחומין לתריסר
שבטי אבהתא. הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו.

תקונא דתליסר. תליין שערי דתחות דיקנא מפאן ומפאן, ביקרא יאה,
וביקרא שפירא, וחספין עד טבורא ולא אתחזין מאנפי תקרובא
דבוסקא, בר אינון תפוחין שפירן תוורין.

אמר רבי שמעון, זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא
עלאה דאנן ביה. זכאה חולקיה בעלמא דין, ובעלמא דאתי. דאנן
נתבין בקדושא עלאה, אשא עלאה אסחר לן (ס"א בין אשא עלאה דאסחר לן) והא
כל תקונין עלאין (לדיקנא) דדיקנא קדישא אתתקנו, ואתעטרו ואסחרו
לדוכתייהו.

והאי תקונא דתליסר, הוא תקונא יאה, דביה אחידן כלא. פלהו מתכספין